

Velik poraz Nemcev v Franciji

DO 200.000 NEMCEV V PRECEPU. RUSI PRI- PRAVLJAJO NOV UDAR

London, Anglija. — Zavezniški strategji so končno pripravili zelo spretno in nadvse presenetljivo ofenzivo proti Nemcem v Franciji. Ta ofenziva je že dosedaj zadala Nemcem v Franciji silovit poraz, ki je vse nemške najboljše stratege popolnoma presenetil in vrgel v veliko zmedenost. Nemci daleč niso pričakovali tako hitrih in presenetljivih sunkov. Toda zavezniška ofenziva, zlasti ameriške edince poplavlja Francijo s tako brzino, da se pojavljajo Nemcem vsepovsod spredaj in za hrbtom. Dolgo pripravljane Zaveznikov v Angliji torej le ni bilo zastoj.

Najbolj mojsterska poteza ameriške ofenzive iz Bretagnije v Le Mans in proti Chartresu je, da so ameriške edince zadnja dva dni udarile nazaj proti severu in dosegle okrog 40 milj proti severu važno križišče Argentan, skozi katerega gredo glavne ceste in proge v Normandijo in Bretagnijo. Od Argentana se pa nahaja zapadno

še kakih 12 nemških divizij, ki štejejo gotovo do 200.000 mož in so zdaj zajete, ker Kanadci so med tem prodrli proti jugu od Caena in se nahajajo le še komaj 10 milj od točke, do katere so dospeli Američani. Ameriško in kanadsko topništvo zdaj že krije vse ceste in proge in nemški umik je s tem že tako rekoč odrezan, kar pomeni, da so Zavezniki zajeli najboljši del nemške vojske v tem delu Francije.

V teh bojih izborno sodeluje zavezniško letalstvo, ki razbija za nemškimi armadami pota, ceste, proge in tako preprečuje zalagalne zveze, pa tudi redno umikanje in premikanje čet. (Dalje na 4. strani)

DOGODKI V FRANCJI SO VELIKO PRESENEČENJE

Bern, Švica. — Vest, ki prihajajo iz Frantije v Švico so takega značaja, da nihče ne ve pri čem je te zadnje dni. V soboto popoldne so se raznesle vesti, da so Američani še v soboto bili v mestu Chartres, ki je komaj dobrih 42 milj od Pariza. Par ur pozneje, da so ameriške motorne edince že pred predmestji Pariza in da Nemci v veliki paniki zapuščajo Pariz. Vojaški in politični komentatorji v tem mestu so mnenja, da nemški vojski v Franciji gre vrlo slabo. Ameriška vojska se je razlila po vpadu v toliko različnih smeri, da Nemci zdaj sploh ne vedo, po katerih krajih prodirajo glavne ameriške kolone. Možno je, da so ameriške čete res veliko globlje v Franciji, kakor pa to pripovedujejo uradna poročila. Baš ameriška skrivnost v tem oziru povzroča med nemškimi poveljniki pravo zmedenost, da ne vedo kam naj se obrnejo s svojo glavno silo, da bi zaustavili napredujoče Amerikance.

Druge vesti napovedujejo vsak čas vpad v južno Francijo iz Italije in s Sredozemskega morja. Nemci so v skrbeh tudi radi tega. Dalje povzročajo Nemcem velike skrbi francoski patriotje, ki se dvigajo po vsej Franciji. Znamenja kažejo, da Nemcem zvoni v Franciji zadnje ure. Tako hitrega napredovanja Zaveznikov v Franciji ni v Švici nihče pričakoval, omenja poročilo.

MOSKVA DOBIVA NAZAJ SVOJE STARO LICE

Moskva, Rusija. — Moskva je v tej vojni mnogo pretrpela. Že prvo zimo vojne so bili Nemci že v njenih predmestjih in je že zgedalo, da bo morala kapitulirati, kar se pa ni zgodilo. Kakor pred Stalingradom se je leto preje tudi pri Moskvi razbila nemška ost in v Moskvo Hitler ni mogel osebno stopiti, kar bi bil tako rad. Rusi so v zadnjih dveh letih mesto popravili. Zadnje leto se je vrnilo v mesto skoro normalno življenje. Le precej časa se v Moskvi ni moglo dobiti raznega blaga. Vzroki so pač v tem, da vse kar se je uvozilo v Rusijo je bilo le za vojsko in na vse drugo se je moralo čakati.

Zdaj pa poročajo, da se v Moskvi dobi zopet raznovrstno blago. Le draginja je velikanška. Ameriški dopisniki poročajo, da se je pojavil na cestnih vogalih Moskve zopet sladoled "Ice cream", ki je pa proti američkemu zelo drag. Porcija "Ice creama" stane v Moskvi 35 rub-

ljev, kar znese po sedanji valuti \$6.65 v američkem denarju. Dobra južina z američkim "steakom" stane 500 rubljev, kar znese v američanski valuti skoro \$95. Ruski rubelj je zdaj kvotiran za 19c vrednosti na američkih borzah. Nekateri predmeti so naravnost blazno dragi. Ker sovsjetske oblasti kontrolirajo skoro vse, je naravnost čudno, da mirno gledajo to silno draginjo.

Razno blago se dobi, ni pa pravega reda pri razpečevanju. N. pr. kadar odpro trgovine z obuvami, čakajo pred njimi v vrsti cele množice ljudi po več ur, da pridejo na vrsto.

VZDIHUJOČI MINKI SO ZAMAŠILI USTA

Šest-čevni nemški možnar, ki mu pravijo naši vojaki po domače "Moaning Minnie", so našli francoski gerilci pred vhomom v neko votlino, potem ko je bil zavzet kraj Fleury-sur-Orne, Francija. Nemci so imeli v tej votlini spravljeno svojo municijo; kasneje je našlo notri zavetje 800 vojakov.

PARTIZANI PORUŠILI DOLENJSKI PREDOR

London, Anglija. — Radio objava iz glavnega štana maršala Tito poroča, da so jugoslovanski partizani to zadnje soboto zarušili in porušili predor na dolenski progi blizu Smarja. Blizu Novega mesta pa so na več točkah razdrli progo. Tako je promet na dolenski progi proti med Ljubljano, Novem mestom in Karlovcem prekinjen, pravi poročilo.

V južni Srbiji so partizani odbili vse napade Nemcev, Bolgarov in Četnikov zapadno od Leskovaca in Vranja. Ob progi Niš Skoplje so v teku hudi boji, kakor tudi na nekaterih drugih točkah v južnem delu Jugoslavije. Ker omenja poročilo tudi Četnike, toraj ni prišlo do sporazuma med Tito in Mihajlovičem.

GOEBBELS POJE DRUGO PESEM

London, Anglija. — Nemška javnost je bila v soboto obveščena potom radia po nemškem propagandnem ministru Dr. Goebbelsu, da naj se ljudje naučijo varčevati z živžem. Nevarnost pomanjkanja prehrane je na vidiku za prihodnjo zimo. Maršal Goering je pa pred enim letom ošabno oznanjal, da Nemci bodo vedno dobro hranjeni, tudi če bodo morali drugi narodi v zasadenih deželah stradati. Zdaj pa nemški roparji pojo drugo pesem.

VOZNIKI TRUKOV SE VRNI- LI NA DELO

Chicago, Ill. — Stavka voznikov trukov, ki je grozila na osrednjem zapadu, je preprečena. Ravno, ko je mislila vlada poseči vmes in začeti obratovati motorna transportna podjetja je prišlo do sporazuma, da se ureditev spora prepusti zastopnikom obeh strank in zraven bo sodelovalo tudi zastopstvo vlade. Zadnji teden je stakvalo že do 50.000 voznikov trukov, ki so se pa v nedeljo in ponedeljek že skoro vsi vrnili na delo.

ŠIRITE "AM. SLOVENEK"!

KRIŽEM SVETA

London, Anglija. — Iz Moskve poročajo, da je Sovjetska vlada amnestirala vse poljske državljane, ki so bili kaznovani zadnje štiri leta v Rusiji za razne zločine. Izvzeti so le morilci, roparji in vohuni. Ta korak se smatra, da bo ublažil poljsko ruske odnose.

— Santiago, Čile. — Blizu mesta Sewell, pod Andanskem pogorju so našli 53 človeških trupel, katere je zasul ogromen sneženi plaz. Okrog 60 oseb je še pogrešanih, katerih trupe še niso odkrili. Plaz je povzročil tudi na raznih poslopih veliko škodo.

— Bogota, Kolumbia. — Zakonski dvojici Abdón Jaramillo in Mercedes Campuzano so se rodili zadnji teden četvorčki. Oče je oženjen v drugič in je star 75 let. V obeh zakonih se mu je rodilo 47 otrok. V prvem zakonu je imel 30 otrok. Poročil se je zopet z mlado ženo in rod se mu je pomnožil še na 17 članov.

— London, Anglija. — Ameriški general Dwight E. Eisenhower je zadnji teden preselil svoj glavni stan v Francijo. S tem je pokazano, da za Nemce ni upanja, da bi Zaveznike potisnili iz Francije. Baš nasprotno Zavezniki potiskajo Nemce iz Francije bolj in bolj.

— Rennes, Francija. — Francoski potniki, ki so prišli pod območje zavezniških oblasti pripovedujejo, da se v Parizu Francozi na vso moč vsele zavezniških uspehov. Nemcem po kavarnah že kar izzivalno pripovedujejo v brk, da so jim dnevi v Franciji šteti. Nemci Francoze zapirajo, ali bolj ko jih zapirajo bolj raste navdušenje za Zaveznike.

— Rim, Italija. — Nepotrjeno poročilo javlja, da je bil maršal Albert Kesselring, ki poveljeval Nemcem v Italiji močno ranjen. Njegovo mesto je prevzel baje Mussolinijev maršal Rudolfo Graziana. Če je poročilo resnično, potem so Nemci razbito italijansko fronto obesili Italijanu na hrbet.

GERILSKA VOJSKA SE RAZŠIRJA V NEMCIJI SAMI

Madrid, Španija. — Dopisnik madridskih tistov omenja v svojem poročilu, da je v Nemčiji zadnje tedne ušlo več ruskih in drugih ujetnikov. Tako je tudi več inozemskih importiranih delavcev v Nemčiji pobegnilo v gore. Ti oddelki so prišli na razne načine do orožja in zdaj po noči upadajo v vasi in mesta, katere oropajo vsega, kar morajo dobiti in zopet odidejo s plenom v svoja skrivališča. Nemška vojaška policija jih zasleduje, a močni oddelki teh gerilcev jih odbijajo iz zased in jim povzročajo težke zgube. Tako narašča odpor in težave proti Nemcem vsepovsod.

295 NEVEST DOSPELO IZ AVSTRALIJE

San Francisco, Calif. — V soboto je dospelo z velikim parnikom iz Avstralije 295 nevest. So to večinoma Avstralke, ki so se zadnja leta poročile z američkimi vojaki v Avstraliji. Rdeči križ je došle neveste primerno sprejel. 74 od teh je prišlo z malimi otroci, ki so se jim narodili v zakonih. Za te je Rdeči križ pripravil otroške vozičke.

3500 LETAL BOMBARDIRA JUŽNO FRANCIO

London, Anglija. — V soboto in nedeljo je bombardiralo do 3500 zavezniških letal nemške pozicije v južni Franciji ob vsem obrežju Sredozemskega morja. Najbolj je bilo prizadeto mesto Toulon in več drugih južnih pristanišč. Omenja se, da je to predigra zavezniške invazije tudi v južno Francijo iz Sredozemlja.

VELIK POŽAR NA CONEY ISLANDU

New York, N. Y. — Na tukašnjem zabavalšču Coney Islanda je izbruhnil v soboto velik požar. V Luna parku je ogenj uničil za skoro \$250.000 vrednosti raznih zabavalščih naprav.

ROOSEVELTOV OBISK V PACIFIKU DVIGNIL POZOR- NOST; JAPONCI V SKRBEH

Honolulu, Havajsko. — Od časa, ko je predsednik Franklin D. Roosevelt dne 20. julija letos govoril svoj sprejemni govor za četrti termin, ko ga je narodna demokratska konvencija v Chicagi nominirala, ni javnost o njem več čula. Svoj govor je imel v San Diego, California. Mnogi so mislili, da je predsednik v Washingtonu in da dela načrte za volilno kampanjo. V resnici pa je bil ves ta čas pridno na delu. Takoj drugi dan 21. julija je že odplul na široki Pacifik, kjer je obiskal najprvo havajsko otočje, pregledal vse naše tamkajšnje pozicije, potem še druge otoke ter imel važna posvetovanja z našimi vodilnimi poveljniki v Tihem morju in na Daljnem vzhodu. Njegovo potovanje je bilo tajno, kar je neobhodno potrebno.

Vojni in mornariški urad sta zdaj objavila, kje vse se je predsednik mudil. Njegov najvažnejši obisk je bil na havajskem otočju, kjer je imel važna posvetovanja z vodilnimi poveljniki naših oboroženih sil proti Japoncem. Važni strateški načrti so se naredili na teh sestankih in učinkovitost istih zdaj že čutijo Japonci na več krajih v Tihem morju in na Daljnem vzhodu. Ni dvoma, da vojna v Evropi kljub temu, da se zna še zavleči za nekaj mesecev gre proti svojemu zaključku. Vendar kakor že zdaj izgleda bo vojna v Evropi le bolj na kopnem. Mornariške sile, ki so bile dosedaj neobhodno potrebne v evropskih vodah, bodo sedaj na razpolago za obširnejše akcije v Pacifiku.

Glavni zaključki posvetovanj z voditelji naše vojske v Pacifiku so: 1. Osvoboditev Filipinov in istim vrniti neodvisnost. 2. Vsestransko pomoč Kitajski. 3. Popolno ponižanje Japoncev, katere more rešiti le brezpogojna udaja.

Za dosego teh ciljev se bo odslej naprej uporabljalo vsa naša gospodarska, industrijska in vojna sredstva. Posebno se bo ojačilo v Pacifiku, v Indiji in Kitajski naše zračne sile. Bombardiranje japonskih postojank po otokih v Tihem morju se je izkazalo zelo učinkovito. S tem se bo od sedaj naprej nadaljevalo s povečanimi silami. Ojačene bodo tudi mornariške sile. Na razpolago bodo tudi večje kopne sile. Vojne operacije proti Japoncem se bodo od sedaj naprej še le razvijale v večjih obsegih in hitrejših tempih. Že te dni, ko se te vesti objavljajo, so že v akciji naše zračne sile in so takoj drugi dan po objavi, da je predsednik obiskal razna otočja v Pacifiku silovito bombardirali japonske pozicije na Filipinih in japonsko otočje samo.

Ob vrnitvi je predsednik izrazil, da so vojne priprave in utrjevanje ameriških postojank v Pacifiku dosegle velike uspehe. Z razvojem je nadvse zadovoljen in je prepričan, da vse to bo prineslo Japoncem čimprejšni totalni poraz. Ničesar drugega se ne bo sprejelo od nobene osiščne sile, kakor samo brezpogojno udajo, je povdaril predsednik.

Na posvetovanjih so bili navzoči general MacArthur, admiral Nimitz in drugi. (Dalje na 4. strani)

17. REDNA KONVENCIJA AMER. BRATSKE ZVEZE

Chicago, Illinois. — Prihodnji teden se bo vršila 17. redna konvencija Ameriške bratske zveze (preje Jugoslovanska katoliška jednota), ki ima svoj glavni sedež v Ely, Minnesota. Konvencija se bo vršila v Rock Springs, Wyoming. Ameriška bratska zveza je načelno strogo nepristranska organizacija. Vodijo jo spretno sposobni uradniki, ki so zadnja leta isto uspešno razširjevali, zlasti med našo mlado generacijo. ABZ ima danes svoje lokalne podružnice po skoro vseh slovenskih naselbinah po Ameriki. Po številu članstva je tretja največja slovenska bratska podružnica organizacija.

Naše slovenske podporne organizacije so za ameriške Slovence velikega vsestranskega pomena. So jedro našega narodnega in gospodarskega življenja. V svojih organizacijah imamo Slovenci v Ameriki svoje lastno narodno polje, kjer se udejstvujemo in uveljavljamo. Imamo nekaj svojega, kjer smo sami gospodarji in to nam daje neko veljavo. Zato je treba naše slovenske podporne organizacije visoko ceniti. Brez teh bi ne bili nič, bili bi zgubljeni narodno in drugače. V svojih organizacijah pa imamo vez, ki nas veže vsestransko, da tako ostajamo dalj pri svoji narodnosti, kakor bi drugače. Za naše mlajše pa bodo naše organizacije vedno neka tista "hišica očetova", ki jih bo vlekla k sebi še dolgo, dolgo.

Ameriški bratski zvezli želimo na njeni 17. redni konvenciji obilo uspeha in najboljših zaključkov za dobro njenega članstva. "Amerikanski Slovenec" ima med članstvom ABZ veliko število naročnikov, s katerimi smo se vedno dobro razumeli in prijateljsko sodelovali. V takem medsebojnem razumevanju korakajmo tudi v naprej, ker le v slogi je moč. Živela Ameriška bratska zveza in njeno vrlo članstvo!

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891

Izhaja vsak torek in petek

Issued every Tuesday and Friday

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina	Subscriptions
Za celo leto \$4.00	For one year \$4.00
Za pol leta 2.00	For half a year 2.00
Za četrt leta 1.25	For three months 1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$4.50	For one year \$4.50
Za pol leta 2.25	For half a year 2.25
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50

Dopisniki so prosili, da dopise pošljejo vedno malo prej, kakor zadnje ure predno je list zaključen. Za točkovo številko morajo biti dopisi v uredništvu najkasneje do petka jutraj prejšnji teden. Za petkovo številko pa najkasneje do srede jutra. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kodaj je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

USODNE ZMOTE PRETEKLOSTI

Niso še pozabljeni krvavi dogodki lanskega leta v Detroitu, ko so kar na lepem izbruhnili plemenski izgredi med belimi in črnimi. Dogodke so opravičevali na razne načine, kot prenatrpanosti po stanovanjih in druge take slučajne. Povodi morda pridejo iz takih slučajev, a vir vsega zla pa tiči vse globlje in korenini v davni preteklosti te dežele, ko so razni lakomneži iz gole poželjivosti po dobičku začeli uvažati Črnce v to deželo kot sužnje.

Pred par dnevi pa je prišlo do žalostnega sličnega slučajca, ko je radi tega, da je v Filadelfiji transportna družba povišala osem Črncev v službe motornih vozničkov, kar v resnici ni nobena taka posebna višja služba. Kako socialno posebnost pa vendar predstavlja in zavzema povprečen motorni voznič? To je pač navadna delavska pozicija, ki zahteva le nekoliko znanja za obratovanje poulične kare. Toda že je bilo preveč nekaterim prenapetežem in začela se je gonja. Najprvo čisto priprosto. V gostilnah so začeli zabavljati, da če pojde tako naprej, bodo kmalu Črnci nadkrabljali bele ljudi. Potem so začeli širiti zlasti unijski nergači, da je družba to storila radi tega, da bo naučila Črnce obratovati poulične kare, nakar bodo bele motorne vozničke začeli zapostavljati z nižjimi plačami in če ne bodo hoteli delati bodo obratovali s Črnji. Podpohovanje je šlo naprej, dokler ni prišlo do stavanja. Tu pa niso mogli delavci na delo, ker ni bilo prevoza za delavce na delo in iz dela. Številne vojne tvornice so začele trpeti, naročila zastajati in tedaj še le je vlada začutila potrebo, da je posegla vmes.

Kršcanstvo in posebno katoliška cerkev ima prejasno stališče napram Črncom. Kat. cerkev ne pozna razlike v svojem duhovnem pojmovanju med Črnji in belimi. Črncem ali belec, oba sta od Boga ustvarjena in v vrednosti njunih duš ni nobene razlike. V tem oziru je katoliška cerkev najbolj demokratična. Je pa seveda v socialnem in zlasti pa v umstvenem oziru razlika med belimi in črnimi ljudmi. Toda zopet ne po krivdi Črncev samih, pač pa največ po krivdi belih, ki so črne vedno tlačili, se niso brigali za nje in jim niso dali potrebne civilizacije, ne izobrazbe. Te okoliščine, ki jih je pripisovali nedemokratičnosti bele rase so krive, da je črna rasa umsko zaostala za belo raso. Tisočletno zapostavljenost je temu vzrok. Kar se je grešilo v tisočletjih, se ne da popraviti kar čez noč.

Ameriki grozi plemensko sovraštvo. Slučaji, kakor so bili zadnje čase v Detroitu, Filadelfiji in napetost postoji še marsikje drugje, vse to nikakor ni za podcenjevanje. Močne žive iskre so to, iz katerih lahko zaplapolava prav močan plamen hudih rasnih težav.

Ne dolgo tega je nekdo prav pikro povedal, da so pijo-nirski kolonisti pred 250 in več leti prav hudo grešili, ko so kupovali od morskih piratov črne sužnje in iste uvažali na plantaže tedanjega juga naših držav. Nekateri so jih celo redili kakor živino. Vse mogoči slučajji so bili. In v tem tiči greh. Danes imamo okrog 13 milijonov Črncev v deželi. To je skoro desetina vsega prebivalstva. In ko civilizacija gre naprej, mora beli človek priznati pravice tudi svojemu črnemu bratu, gotove nedotakljive pravice, to je osebno svobodo, kakor jo uživa sam. Človek bi ne bil vreden svoje časti, če enake časti ne prizna svojemu sočloveku, pa če tudi je ta slučajno druge barve, kakor on. A mnogi so taki. Dobijo se celo moderni brezbožni materialisti, ki priporočajo nekake Hitlerjeve metode proti zamorcem. Grešiti hočejo celo proti božjim postavam, pa pričakujejo potem, da bi si s takimi grehi rešili nadlogo drugobarvne rase, ki so jo uvažali zgolj radi poželjivosti po dobičku, ker so jim importirani Črnji kot sužnji garali zastoj na njihovih veleposestvih. Take metode ne bodo prinesle deželi blagoslova. Morski pirati so lovili po afriških planjavah Črnce pred nekaj stoletji kakor zajce in so jih prodajali ameriškim veleposestnikom. Tisti, ki so jih lovili, kakor oni, ki so jih kupovali, so oboji enako grešili. Ni mogoče, da bi tak plen mogel prinesiti kak božji blagoslov. In baš tu korenini zlo, ki tako rado udara na plan.

Edini pravi izhod in rešitev tega vprašanja je, Črnce je treba v vseh ozirih priznati za enakovredne soljudi. Treba jih je začeti vzgajati v pravem enakopravnem Lincolnovem duhu. Le ko jih bo prava krščanska izobrazba osvobodila in izoblikovala, bodo postali tudi umstveno boljše. S zapostavljenjem in posebno še s kakim zavirljivim preziranjem pa samo razpihavamo nevarno sovraštvo, ki zna postati nekega dne prav usodno škodljivo. Usodne zmote v tem oziru v preteklosti rodijo nam v sedanosti neljube posledice. Zato izogibajmo se za naprej takih zmot.

ROJAK IZ ZAPADNE PENNSYLVANIE SE OGLAŠA

Bridgeville, Pa.

Dopisniki iz naše Pennsilvanije se bolj in bolj poredkoma oglašajo. Bili so časi, ko so bili slovenski listi vedno polni z dopisi iz naših krajev. Danes pa je dopis iz naših premožarskih naselbin že redka prikazen. Razlogi so, staramo se. Mladi so odšli na vojsko, mi doma vsi zaposleni in če je kaka ura na razpolago jo porabimo za počitek, ker stalno delo nas res utruja. Preje, ko smo bili mladi smo imeli pogostoma brezplačne počitnice in je bilo časa dovolj. Zdaj tega ni. Zadovoljni smo da je delo in zaslužek, ker vemo, da bodo zopet prišli časi, ko ne bo vse tako zaposleno, kakor je zdaj. Moramo torej napraviti in spravljati "krmo" za deževne dneve zdaj, kakor pravijo Amerikanci.

V poletjih smo imeli preje tudi stalno vsako nedeljo piknike in razne zabave. Tudi zdaj ni tega dosti. Je kak piknik kje, ali tistega vselega življenja na njih zdaj ne najdemo. Ko je bila naša slovenska kri še mlada je bilo vse drugače. Po naših gričih in gozdičih je odmevala skoro vsako nedeljo ali praznik slovenska pesem, slovenska harmonika in bilo je veselja za vse. Zdaj je nekam vse tiho. Greš na zabavo, stišneš par kozarcev. Ti še zaigra srce in duša, ko začuješ veselo petje, pa poskušaš odpreti usta in pomagati zraven, pa ne gre več, pa se kmalu posloviš in greš domov. Pa vendar nismo še vsi tako doigrani, da bi ne bili več za nobeno rabo. Le taka misel nas objema, da mislimo, da nismo več za veselje, potem se pa menda kar tako sami od sebe držimo kisto in ne vemo kaj bi počeli.

Kakor se držimo nekam tiho in v kotu v vseh drugih ozirih, prav tako se držimo kisto pri nekkih društvih. Na sejo komaj še gremo kam. Navadno pridejo na sejo le kakir uradniki, še ti ne vsi, pobero assessment, kaj dosti več se ne stori, ker ni navdušenja. Vendar pa je škoda, da gre tako v neko brezbriznost. Temu je potrebno med nami kako pomagati. Kako je težka zadeva, vendar pa bi se nekako dalo. Jaz mislim, da potom našega časopisja bi se to dalo zopet oživeti, treba je le pisati in dati navodila, pa navdušenja, pa bi se zopet vse oživele. Ne smemo samo stati ob strani, pa samo tarnati, s tarnanjem ne bo nič. Treba bo navdušenja. Jaz se spominjam, kako je bilo pri nas v Penni vse zaspano za katoliška društva pred leti. Tu smo imeli katoliško društvo, slovenskega župnika, ki je vedno priporočal, pa le ni se dalo nikamor premakniti naprej, da bi porastli v članstvu. Pa je bil prišel na dan moč iz Clevelanda. Mr. Anton Grdina, ki je prišel večkrat v Pittsburgh in tudi v našo naselbino. Slišal sem ga nekoč govoriti in moč me je navdušil. Se se spominjam, kako je priblijal dejstva, da se ne smemo sramovati biti katoličani, da je to ponos, ker katoličanstvo predstavlja

lja Resnico in prave podlage za pravo življenje človeka. Tedaj so naši rojaki zopet začeli sploševati katoliška društva, cerkev in vero. Tisti, ki so pa preje delovali proti, so pa tudi bolj tihi in krotki postali. Moč je veliko koristil s svojimi nastopi tedaj. Ali ni zdaj nikogar več, ki bi imel vsaj nekaj takega navdušenja in nekaj takega poguma, da bi deloval za naša društva?

Meni se zdi, da se mi vedno vse preveč zanimamo za politiko v starem kraju, kakor pa za naše lastne potrebe tukaj v Ameriki. Je že prav, da se zanimamo za stari kraj in da pomagamo če kaj moremo. Ali, da bi nas pa to bolj zanimalo kakor naše lastne tukajšnje zadeve in potrebe, se mi pa ne zdi prav. Naša društva tičijo v brezbriznosti, za stari kraj se pa pokamo, s kom naj vlečemo ali s partizani, ali s četniki. Tudi zbiranje denarja za Sans se meni ne vidi preveč potrebno. Seveda kdor hoče zbirati in nabirati ima prosto pot, braniti ne moremo tega nikamor, smo v prosti deželi. Ampak kaj bo z Sansom? Dosegel kaj posebnega še ni. Tam bo pa tako, da bo vladal tisti, ki bo zmagal, pa se naj mi tu postavimo stokrat na glavo če hočemo. Zato zjublja-ti vso svojo energijo v boju za starokrajsko politiko je po mojem zelo nepotrebna reč. Sansovi voditelji pa saj jih poznamo. Njegov predsednik je pač politik. Tu je pred tridesetimi leti vodil znano republikansko združenje. Po vojni je pa bil v kraljevi državni službi. Nič ne očitam, le dejstva povem. Adamič se veliko trudi in ga nekateri časte in povzdigujejo. Kak politik on pa ni in kakor sem bral neke, ga je zelo polomil glede naše Primorske, ko je imel razgovor z nekim italijanskim državnikom. Sans mu pa daje podporo. Torej kam gre tisti denar, ki se zbira? Mi pa dajemo in dajemo, pa se nič ne vprašamo zakaj dajemo. Ali nismo čudni vsi skupaj?

Po mojem bo nekako tako le, da se bodo naši nezmožni voditelji vozarili po vojski v stari kraj po kajpada "uradnih opravkih" in bodo "reševali" domovino. Mi bomo takrat tu pa tam spregledavali zakaj je vse to šlo, pa se bomo dajali in prepirali. Ampak kaj tedaj, mi bi morali imeti odprte oči zdaj! Takrat bo prepozno.

Še marsikaj bi napisal, pa bi se prehudo zameril in dvomim, če mi bo g. urednik sploh spustil na svetlo ta le moj dopis. Sicer pa naj ve g. urednik, da sem za ta dopis odgovoren jaz in ne on. Napisal sem tako, kakor mislim in ne tako, kako bi ugajal drugim. Če drugi drugače mislijo, kakor jaz naj svoje misli povedo proti meni, ne bom nikomur nič zameril.

Končno želim, da bi bilo tega krvavega fajta že kmalu konec ter da bi se naši sinovi vrnili z naj med nas in da bi narodi živeli v slogi in miru, ne pa kakor v peklju, kakor se to godi danes.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista.

A. Z., naročnik.

KAJ JE NOVEGA MED KANADSKIMI SLOVENCMI?

Vancouver, B. C.

Čenjeni g. urednik A. S.: — Da ne boste mislili, da ni več nobenega Slovencev v Briski Kolumbiji, ker je tako redko kak dopis od tukaj, zato se oglašim s tem dopisom iz Kanade, od tu iz našega Vancouverja. Tudi jaz se redko oglašim in sicer komaj enkrat na leto, ko mi poteče naročnina za list. Radi prejemno list in kak dopis od znancev, ali prenemarni smo, za odpisat, in to je tudi napaka pri meni.

Priloženo sprejmite \$10.00 Money Order za dve podaljšani naročnini za list. Eno naročnino za nas in drugo za Mrs. D. A. Vukasovich. Ona je sestra dobro Vam poznanega Mike Popovicha, ki je živel prej v So. Chicagi in sedaj v Denverju, Colo.

Tukaj na severu delamo s polno paro na treh "ship yardih" in na dveh plantih aeroplana Boings Arkrofts, je veliko pomanjkanje delavcev. Vidite vse povsod polovico ženskega spola za proizvod materijala za potrebo v vojskine svrhe. Oh, zakaj vse to? Ali zato da narod služi na eni strani, a na drugi strani, da se pobija, in to na najlepší evet mladosti. Danes je vse prepravljeno z denarjem, da se milijoni strošijo v zraku, da se ruši, da se dela trpljenje, revščina in bolezen in neozdravljive rane, katere bo cel svet občutil, največ pa žalostne matere, ki so in bodo še izgubile svoje drage sinove, žene svoje može, otroke svojega očeta. Takih je že sedaj na milijone, in vprašanje je, kdaj bo tega konec, konec tega pobijanja in klanja v nesrečni Evropi.

Mi smo tukaj srečni in presrečni, posebno oni, ki nimajo nobenega svojega v vojski. Civilizacija človečanstva je na takem višku, da prvi z največjo brzino naprej. Življenje je danes otežkočeno z vsakim dnevnim težje. Mladina se mi smili. Vsega je dosti, ali pritisk na živce mladine je prenaporen. Oh, mladost, kaj si in boš še vsega dočakala.

Misli mi večkrat pohitijo v Evropo v našo milo domovino, kaj so vse tam dočakali in pretrepali, kateri so že živi ostali. Res srečni smo še do današnjega dneva, da nismo med njimi, zato bi tem bolj, mogli, da jim pošljamo pomoč, kakor čitamo ameriške časopise, da pripelje narod po Ameriki. Tako je tudi kanadski government odobril, da se pošlje \$50,000 za medicinske potrebe. Kar se je po širni Kanadi med Jugoslovani nabralo in sicer svoto \$60,000, kar so poslali v Ottawo in od tam so poslali v Jugoslavijo, ker je bila v kanadskem pristanišču Halifax jugoslovska ladja. V vančovsko pristanišče pridejo vsaki mesec tudi ruske ladje, ki jih nalože z vsem potrebnim, največ pa s pšenico. Ruski mornarji in oficirji govolepo angleško in pravijo, da imajo angleške učitelje po mestih. Obiščejo tudi jugosl. družine, kadar so v pristanišču, tako sem imela priliko se z njimi razgovarjati.

Za enkrat ne grem naprej z opisovanjem, ker bi vzelo preveč prostora. Samo to še moram reči na kratko, da so lepo izobraženi, prijazni in točni, in se spoštujejo med seboj in se ne občutijo prisiljeni svoji točni disciplini.

Naj še to omenim, kako smo jugoslovske Ančke godovale na dan sv. Ane 26. julija. Ta dan se je zbralo na 796 Keeper St. pri nas, kar 8 Ančk, pa verjemite ali ne, da 8 Ančk in še 8 dobrih prijateljic. Oj to je bilo lušno. Tu je bilo božje do-brote, ker so se Ančke potrudile: Pečen puran, potice, vsake vrste pečiva. Kajpak boste rekli, kot žene so pile čaj, kajpak še Vam se bodo sline cedile, ko bi videli mizo obloženo, kajpak in tudi brez dobrega kali-

forčana tudi ni bilo. Bilo je vse-sele pesmi samih žensk in deklet. Slučajno pride mimo Frank Sodec, ki smo ga z veseljem povabile, ali je kar na sto-je god voščil in hitro popihal. Menda je že slišal tisto reč, ko rečejo moški radi, da kjer so več ko tri ženske skupaj, od tam še ta hudi beži. No drugič le korajžo France, saj ni res tako hudo. Drugače pa prijatelj Janko Popovich, ko je prišel po svojo boljšo polovico, Marto, ki se je tudi z nami veselila. Janko se je pa na naše povabilo vsedel med nas in nam vsem Ančkam voščil god, da bi tako dolgo živele, da bi vse osivele. Tako Janko, ti si fant od fare. Se meni, ki sem bila najstarejša med vami, se mi je dobro zdelo, ker sem šele začela malo sivet. Pa bo še nekaj let vzelo, da se bo vse osivele, pa bomo če Bog da, še godovale Ančke skupaj, morda drugič kar cel ducat skupaj.

Oprostite g. urednik, kadar začnem ne morem nehat, kaj še vse bi rada napisala, ko pridem h koncu. Pozdravljam vse naročnike lista Amerikanskega Slovencev po širni Ameriki in naši Kanadi. Pozdravljam strica in brata Grdina in njihove družine v Clevelandu, ter vse sorodnike in prijatelje!

Ana Žitko.

Op. urednika: Vaš dopis je zanimiv. Oglasite se vsaj enkrat na mesec, da vzemo tu v Zdr. državah, kako se vam Slovincem godi gori ob plavem Pacifiku.

PO ARGENTINI SEM IN TJA

Pišo Rev. Janex Hladnik

Buenos Aires, Argentina.

(Dalje)

Vse do Ville Alberdi smo videli race, ki so žlofutale po lužah in jarkih in blatne kolesnice so pričale o obilnem nalivu prejšnjega dne, ki je tisti dan ogražal več mostov. Ko sem pa čez hip spet pogledal skozi okno, smo zropotali spet čez most, pod katerim je bil neznatn tok vode stignjen v eno strugico dolgega dvodelnega mostu. Od tam naprej je naš vlak že dvigal oblak prahu, znamenje, da se je pričela že druga dežela. Zginilo je tudi košato dreve, polno svežega zelenja. Redke kočice so samevale med nasadi indijanske fige, kakor imenujejo tamkaj oni katus z debelimi mesnatimi podplastimi listi, ki ob gornjem robu rode bogat sadež, imenovan "tune" ali "indijanske fige." Algarrobo in quebracho zavladala čez vse drugo dreve in iznanja, da je tukaj konec tukumanške zelenja.

Po štiriurni vožnji smo obstali v La Cocha. Mala vas je to, katera daje življenje nekaterim drvarjem in gostilničarjem. Sem pa tja je še videti kako krpo obdelane zemlje, toda padavine so tam že preveč neznatne, voda za umetno namakanje pa tudi ne pride od nikoder, ker je kraj že precej višje nad ravnino, tam skozi pa ne teče nobena reka.

BOLESTEN PRIZOR

Ko je vlak obstal se je pričela tekla. Potniki so se vsuli ven in vse je drvelo nekam. Seveda, kdor preje pride, preje melje! Kmalu sem spoznal kaj žene ljudi. Navalili so na omnibus, ki je čakal zunaj postaje, toda ta se ni zmenil nič; mirno je stal z zaprtimi vrati, kot da se roga nasilnim potnikom, ki so nevoljno butali v vrata in okna.

Bo, kar bo, sem prav po modrijansko odločil in krenil čez pot, kjer je stala nekaka gostilna, da zvem kaj koristnega. Med tem so pa otroci nekaj vpili, česar nisem razumel tedaj in bom menda šele na sodnji dan zvedel, kaj je bilo.

Čez čas je pa le prihcal nepak in tudi brez dobrega kali-

DOGODKI

med Slovenci po Americi

Svetočefanski župnik zopet doma

Chicago, Ill. — Slovenski župnik č. g. Edward Gabrenja pri sv. Stefanu v Chicagi, ki se je mudil zadnje tedne na počitnicah se je vrnil zadnji teden domov v svojo župnijsko službo. Dobrodošel!

Saržent Pekol na dopustu

Chicago, Ill. — Master saržent Edward Pekol, o katerem smo poročali v zadnji številki, je bil zadnjih pet dni na dopustu. Obiskal je znance in prijatelje v Chicagi in na Willardu, Wis., je obiskal svoje starše in sorodnike, kamor je šel s svojo sestro Mrs. Helen Zakrajšek iz Downers Grove, Ill. Želimo mu srečno pot nazaj v njegovo službo in mnogo uspeha!

Ranjen v Normandiji

Chisholm, Minn. — Starši vojaka Mihaela Dunda so dobili iz vojnega urada obvestilo, da je bil njihov sin Mihael ranjen v akciji nekje v Normandiji. Želimo mu čimprejšnjega okrevanja.

S potov gospe Štoklje

Soudan, Minn. — Staršem Mr. in Mrs. Frank Spreitzer je prinesla gospa Štoklja zalo hčerko, ki so jo krstili v cerkvi sv. Martina na Towerju za Carol Ann. Cestitke!

Novi grobovi v Clevelandu

Cleveland, Ohio. — Tu je preminula te dni rojakinja Mary Ostanek, rojena Govekar, stara 58 let. Doma je bila iz Vrhnike, od kjer je prišla v Ameriko pred 32 leti. Zapušča žalujočega soproga, ter 1 sina in 3 hčere. — V Warrensvillu, Ohio, je pa po dolgi bolezni umrl 67 let stari rojak Frank Juh, ki je bil doma iz Lože pri Litiji. V Ameriki je bil okrog 42 let in je bival v Newburghu. — Obema R. I. P.

Smrtna kosa v Colorado

Del Norte, Colo. — Tu je umrl pred dnevi rojak Frank Jeram, star 69 let. V Ameriko je prišel mlad in delal v večini-ma v rudnikih in raznih kovarskih delavnicah. V Coloradi je prebil nad 38 let. Naj počiva v miru.

Rojak umrl v Kansasu

Cherokee, Kans. — Koncem julija je preminul rojak Martin Slomšek, star 70 let, doma iz Gorjan pri Kozjem na Štajerskem. V Ameriki je bival nad 40 let ves čas v Kansasu. Zapušča žalujočo vdovo, štiri hčere in tri sinove, od katerih je eden vojni ujetnik v Nemčiji R. I. P.

Slovenske vesti iz Argentine

Flores, Argentina. — Poročila sta se ženin Frank Pavšič, doma iz Grgarja pri Gorici z nevesto Anico Miljano Renko iz Ilirske Bistrice.

Buenos Aires, Argentina. — Tu je umrla pred kratkim Adelina Tares, poročena Koželj, stara komaj 33 let. Bila je jako agilna društvena delavka.

Mr. Kukman odšel na počitnice

Chicago, Ill. — Zadnji teden je odšel na počitnice h svoji sestri Mrs. Anton Horžen v Princeton, Illinois, blizu De Pue, Ill. Mr. Jožef Kukman je bil več zadnjih mesecev bolan na hudem revmatizmu, radi katerega je moral biti v bolniški postelji dalj časa. Želimo mu oddiha in popolnega okrevanja.

"Amer. Slovenec" je vez, ki družji ameriške Slovence od obale do obale.

Zapadna Slovanska Zveza

DENVER, COLORADO

Naslov in imenik glavnih uradnikov

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Leo Jurjovec, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Podpredsednik in mladinski nadzornik: Geo. J. Miroslavich, 3360 Vine Street, Denver, (16) Colo.

2. podpredsednik: Frank J. Bradach, 2309 Nicholson St., Lockport, Ill.
Tajnik: Anthony Jersin, 4876 Washington St., Denver, (16) Colo.
Blagajnik: Michael P. Horvat, 4417 Penn. St., Denver, (16) Colo.
Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snedec, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: Thomas J. Morrissey, 1934 Forest St., Denver, (16) Colo.
2. nadzornik: Mike Popovich, 1849 Grove St., Denver, (16) Colo.
3. nadzornik: Anton Rupar, 408 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: Joe Blatnik, 2609 E. Evans, Pueblo, Colo.
2. porotnik: Johanna V. Mervus, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, O.
3. porotnik: Vincent Novak, Box 492, Ely, Minn.
4. porotnik: Joseph Godce, 16215 Huntmore Ave., Cleveland, Ohio.
5. porotnik: Candid Grmek, 9537 Ave. M. So. Chicago, Ill.

VEADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenc", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Vse denarne nakaznice in vse uradne reči naj se pošiljajo na glavna tajnika, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem v odrasli oddelci, spremembe zavarovalnice, kakor tudi bolniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovancem, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmorni angleške jezika, da se ji priključijo. Kdor želi postati član Zveze, naj se oglasi pri tajniku najbližnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitve novih društev zadostuje osem oseb. Glede ustanovitve novih društev pošilje glavni tajnik na zahtevo vsa pojasnila in potrebne listine.

SLOVENC, PRISTOPAJTE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

MINUTES

OF THE SEMI-ANNUAL MEETING OF THE SUPREME BOARD OF THE WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

(Continued) REPORT

of the Supreme First Vice President, Juvenile Supervisor and Fraternal Voice Editor submitted to the Semi-Annual Board Meeting Held July 29, 1944, Denver Colorado.

Gentlemen:

Having very recently returned from a vacation trip I was unable to compile a detailed report on my personal activities in behalf of the Association or on the progress of our Juvenile Department. No contacts were made between my office and the lodge juvenile supervisors or any lodge officer or interested members. My several requests for reports were for some unknown reason passed up, only a few meager reports reached me unofficially and I learned something of the progress of our juveniles through reports and correspondence coming to the Supreme Secretary in the monthly reports of the lodge secretaries. All this will be made known in the following report to this board by the Association Secretary.

No reports whatever reached me regarding the Juvenile Delegate Contest, either to me personally or through the official organ. In no way was I able to learn who the candidates are, if any, and what action is being taken by the various lodges in this respect. However, Supreme President Jurjovec and Supreme Secretary Jersin informed me their personal credits will be transferred to juveniles who are worthy through their individual efforts and interest in this contest or in the Association's Juvenile Department.

I trust that spirited activity will very soon be taken in the Juvenile Delegate Contest and that many favorable reports will reach me direct. Likewise, I hope juvenile supervisors or secretaries will immediately give me a report on the progress of their juvenile work, especially where juv. branches are organized.

Since we must face the facts as they are, I regret to report that also very little needed cooperation and support is being given me in my editorial work for the Fraternal Voice English section of our official organ. It is hoped that assistance in this respect will be forthcoming to enable me to make it really the "voice" of the WSA.

Personally, I have made every effort to carry out my various duties and responsibilities and have worked in the best interest of our beloved Association. My work would be made much easier and I could accomplish more constructive good for the Juvenile Department, for the vital official organ, the best means of communication between the members, and for the general progress and welfare of the Association if all the officers and more members would cooperate better. This unity of effort and cooperation with the undivided good will of the membership is essential to any Supreme Officer if he is to carry out his work successfully and certainly has a bearing on the future of our organization.

Respectfully submitted,

Geo. J. Miroslavich.

The report was unanimously adopted as read.

REPORT OF THE SUPREME SECRETARY

Worthy Supreme President and members of the Board:

In accordance with our by-laws, I herewith submit to you a condensed semi-annual report for the first half of the fiscal year ending on June 30, 1944, of the condition and affairs of The Western Slavonic Association, as follows:

Financial Report of the Adult Department

Gained in Mortuary Fund...\$15,031.24

Gained in Convention F... 880.20

Total gain in the above two funds..... 15,911.44

Loss in Sick and Accident Fund...\$1,004.12

Loss in Indemnity Fund..... 37.30

Loss in Beneficent Fund..... 306.72

Loss in Expense Fund..... 349.29

Total loss in the above four funds..... 1,698.03

Net gain for the first six months..... 14,213.41

Balance Dec. 31, 1943..... 411,490.42

Balance June 30, 1944.....\$425,703.83

Financial Report of the Juvenile Department

Gained in Mortuary Fund...\$ 2,792.86

Loss in Expense Fund..... 204.04

Net gain for the first six months of the year.....\$ 2,588.82

Balance Dec. 31, 1943..... 32,230.63

Balance June 30, 1944.....\$34,819.45

Adult Membership

There were 98 new members enrolled, and 36 reinstated. Suspended 52, and 13 died. Net gain was for 65 members. On

June 30, 1944, we had 2,965 adult members in good standing.

Juvenile Membership

There were 244 new members enrolled, and 35 reinstated. Transferred to the adult department 55, suspended 173, and 3 died. Net gain was for 48 juvenile members. On June 30, 1944, we had 2,872 juvenile members in good standing, or 5,837 in both departments.

I was well pleased with the last two months of our "INSURE THE FAMILY" membership campaign during which period we enrolled 219 new members. If we would enroll that many every two monthly period we could easily achieve our goal of 1000 new members in this gigantic campaign. Trail Blazers lodge, No. 41, of Denver; Three Star lodge No. 33, of Chicago, and North Eagle Lodge No. 21, of Ely, Minn. deserve a lot of thanks and credit for their splendid work in enrolling over 86 new members for the 36th anniversary of the Association.

The above three lodges have already enrolled a sufficient number of new members to be entitled to a special award which will be paid to each and every lodge who will enroll 25 or more new members during this membership campaign. I sincerely wish and hope that at least one half of our lodges will enroll 25 or more members this year in order that they will be the beneficiaries of the special awards.

Slovan Lodge No. 3, of Pueblo, on June 30th, had 24 new members to its credit. Mrs. Kogovsek, the most enthusiastic booster in that vicinity, however, has notified me that she enrolled another new member which fact assures the lodge of the special award. Thanks, Mrs. Kogovsek! What lodge will be the fifth to reach the required quota of 25 new members? Let us hope that there will be at least five of them simultaneously before the month of August is closed.

We have been extremely fortunate considering the period that we are going through and so far we lost only 5 members serving in the armed forces notwithstanding that, we have in the neighborhood of 430 members in the service. All five of our members who were killed or have died, while in service, were in good standing and their claims have been paid, as stated on the face of their certificates, as soon as we received their certified copies of death certificates. To the bereaved families of the above five members, who have given their lives for the Country, I again express our heartfelt sympathies and I sincerely wish that this great conflict will soon be decided in our favor and the boys return to their respective homes. Our mortuary fund, however, as stated above, has gained. Likewise our convention fund.

Due to a mild flu epidemic last Winter, our sick and accident fund went down for \$1,004.72. In our indemnity and operation fund we lost only \$37.30, which is a small item and nothing to be concerned about. The reason of the loss in the beneficent fund in the sum of \$306.72 is the fact that we donated out of said fund \$500.00 to the Slovene American National Council. And one reason of a loss of \$349.72 in the expense fund is because we have already paid for our 1945 calendars and have thereby saved 4% on the price of calendars.

I have been attending the Colorado-Wyoming State Fraternal Congress meetings regularly and at the last special meeting, held June 22, 1944, our Association has again been

honored and recognized by other Fraternalists by my appointment to the office of treasurer to serve the unexpired term vacated by the death of Mr. George Rule. This is very essential organization for all fraternal organizations. Through our state Fraternal Congresses we watch that no vicious laws are being enacted into the various Fraternal Codes. So, I suggest and recommend that we continue to be active, especially in our own State.

Our solvency, as reported to the Insurance Department of the State of Illinois, is 138.58%, our interest earned in 1943 was 4.09%, while our ratio per cent of actual to expected mortality on gross amount at risk during 1943 was 88.25%.

If we continue to gain financially as we have in the past, we will have over one-half million dollars in our treasury by the next convention.

We have been investing nearly all of our surplus funds into First Mortgages on the Denver improved real estate from 5 to 6% interest per annum. In the past 6 months we have increased such real estate loans in the amount of \$31,795.42 and we purchased for \$22,509.65 U. S. War Savings, Ser. F and 2.5% U. S. Treasury bonds. We have been unable to buy any municipal bonds with any yield near as good as that of the Treasury Bonds. Therefore, I recommend that we continue to buy the U. S. Treasury 2.5% bonds and loans on Denver improved real estate. We should dispose all municipal bonds on 1.5% and 1.75% interest basis and reinvest such funds at a higher rate of interest.

In conclusion I wish to thank each and every one of you for your splendid cooperation with this office and I trust that you will show me the same consideration also in the future, I remain with best wishes for a very successful "INSURE THE FAMILY" campaign

Fraternally yours,
Anthony Jersin, Secretary.

The report was unanimously adopted as read.

Report of Supreme Treasurer

Brother President and Supreme Board members I herewith present a Financial report of The Western Slavonic Association for the period January 1, 1944 thru June 30, 1944.

ADULT DEPARTMENT

Income

Assessments received from lodges.....\$ 33,907.52

Interest on F.H.A. and First Mortgage Loans..... 3,135.05

Int. on Bond Investments..... 2,579.26

Int. on accrued on War B. 1,409.65

Profit on Bonds sold..... 2,348.20

Taxes, Fire Ins. & Mtgage Insurance on First Mortgage Loans..... 1,002.55

Int. on Savings Accounts..... 312.50

Cert. Loans Increased..... 174.91

Total Income Adult Dept. 44,869.64

Disbursements

Claims paid to Members..... 22,499.54

Premiums, Commissions and Prizes..... 695.05

Special Benefits..... 25.00

Total Disbursements to Lodges..... 23,219.59

Salaries..... 2,149.86

Printing, Calendars, Stationery & Adver..... 588.03

Official Organ..... 1,659.97

Taxes, Fire Ins. Mtgage Ins. F.H.A. Loans..... 1,650.40

Slovenian American National Council..... 500.00

Surety Bond on officers..... 135.00

State Insurance Depts..... 184.00

Real Estate Taxes, Office Bldg..... 151.51

Water, Light, Fuel and repairs in general, office bldg..... 162.05

Travel and Per Diem..... 70.00

Actuary..... 55.00

Postage, Telephone and Engraving on Trophy..... 72.61

Contribution, American Red Cross..... 25.00

Typewriter repairs, office Rent of Safety Deposit Box..... 12.20

Miscellaneous Expense, Sup. Vice President..... 2.00

Exch. charges on coupons Flag for Office building..... 5.60

Accrued interest on

Bond purchases..... 1.70

Total Disbursement Adult Department..... 30,856.23

Total Income Adult Dept. 44,869.64

Gain Adult Department..... 14,213.41

Investments and Assets U. S. Gov. Obligations..... 123,732.65

F.H.A. and First Mortgage Loans..... 142,498.26

Bond Investments..... 104,885.00

Certificate Loans..... 18,676.07

Real Estate, Office Bldg..... 11,260.54

Reliance Federal Savings and Loan Ass'n..... 10,000.00

Railway Building and Loan Ass'n..... 5,000.00

First Nat'l Bank Denver, Colo. Checking acct..... 9,651.31

Total Investments and Assets June 30, 1944.....\$425,703.83

Balance Dec. 31, 1943.....\$411,490.42

Total gain for period..... 14,213.41

Balance Adult Dept. June 30, 1944.....\$425,703.83

Juvenile Department Received from lodges

Assessments..... 3,058.38

Interest on Bonds..... 490.25

Profit on Bond sold..... 236.00

Bond increased..... 87.66

Total Income..... 3,872.29

Disbursements

Death Claims..... 193.00

Reserves refunded..... 272.35

Commissions..... 174.75

Refunded to Lodges..... 296.64

Refunded to Branches..... 256.49

Fraternal Voice, Official Organ..... 87.64

Exchange charges on interest coupons..... 2.40

Total disbursements Juvenile Dept..... 1,283.47

Total Income Juv. Dept..... 3,872.29

Total Disbursements..... 1,283.47

Total Gain Juvenile Dept. 2,588.82

Balance Dec. 31, 1943..... 32,230.63

Balance June 30, 1944.....\$34,819.45

Investments and Assets

U. S. Treasury.....\$ 10,000.00

U. S. War Bonds..... 7,032.54

State, County and Municipal Bonds..... 17,365.00

Total investments.....\$ 34,417.54

First Nat'l Bank, Denver, Colo. checking acct..... 401.91

Total Assets and Balance June 30, 1944.....\$ 34,819.45

Total gain Adult Dept..... 14,213.41

Total gain Juv. Dept..... 2,588.82

Total gain in both departments.....\$ 16,802.23

Total assets Adult Dept.....\$425,703.83

Total assets Adult and Juvenile Departments June 30, 1944.....\$460,523.28

You have just heard the splendid report of our Supreme Secretary which shows a remarkable gain at the present rate of progress in our financial condition that by the time our next convention we will have reached the one half million dollar mark in assets and investments. Our present membership campaign which is now in progress is of vital importance to the future of our great Western Slavonic Association. You can help in our planning of tomorrow by inviting your friends who are not as yet members of our organization to join now and make provisions for the future by getting membership in the safest and soundest fraternal insurance organization to join our Western Slavonic Association and become a part of a great group of fraternalists.

Our organization is very much interested in the welfare of its members and the future of America.

Fraternally Yours,

Michael P. Horvat, Supreme Treasurer.

Report was unanimously adopted as read.

Report of the Chairman of the Supreme Board of Trustees

The first six months of our campaign to "INSURE THE FAMILY" have been successful, however, that does not mean we can coast along the balance of the year. We must drive forward every moment to achieve our goal.

Your Supreme Officers, having full confidence in our membership, and knowing they will do everything in their power to make 1944 a banner year, put full faith and confidence in the rank and file of The Western Slavonic Association.

It is your loyalty that has made this organization one of

the strongest fraternal societies in the United States.

As a member of your Supreme Board, I am extremely proud of you and with full confidence I believe that I can say without fear of contradiction that the year 1944 will be an outstanding one for The Western Slavonic Association.

Fraternally yours,

Thomas J. Morrissey, Chairman.

Report was unanimously adopted.

Brother Mike Popovich, 2nd

Trustee, coincides with the chairman of the board and adds that the books, bonds and other valuable documents of the Association, have been audited and examined and found in the excellent condition. He states that he is well pleased with our progress for the last six months, and that he is proud to be a member of the Supreme Board of Trustees of such progressive organization as is our WSA. He thanks the Supreme Secretary, Anthony Jersin, for splendid manner in which he manages our Association and wishes him health so that he may continue the splendid work as he has been doing heretofore.

Brother Popovich's exact report is, as follows:

Cenjeni Predsednik in ostali

souradniki:

Jaz se strinjam s poročilom predsednika nadzornega odbora. Ko smo knjige in ostale vrednostne listine pregledali, smo našli vse v najboljšem redu. Veseli me, kar smo tako lepo napredovali v zadnjih šestih mesecih, in sem ponosen, ker sem član gl. nadzornega odbora tako lepe cvetoče organizacije kot je ZSZ.

V prvi vrsti se iskreno zahvaljujem našemu neumornemu gl. tajniku, Anthony Jersinu, kateri je duša organizacije. Ravno tako mu mora biti hvaležno celokupno članstvo ZSZ ter mu želeti zdravja, da bo vodil Zvezo po poti napredka še mnogo let tako kot je do sedaj.

Z bratskim pozdravom,

Mike Popovich, 2. nadzornik.

Report was unanimously adopted.

Brother Anton Rupar, 3rd

Trustee sends in his greetings to the Supreme Board and expresses his regret that he is unable to attend this meeting, due to his employment at the CFI plant where he is unable to take a day off for the meeting. He, however, wishes the board a success in its deliberations for the benefit of the entire membership of various subordinate lodges.

Report was unanimously accepted and brother's absence excused.

The application for special benefit from Mrs. Anna Yager, member of Slovan Lodge No. 3, was approved for \$15.00.

The application for special benefit from Mrs. Mary Krajc, member of St. Katherine's lodge No. 29, who underwent an operation for varicose veins, was approved for \$20.00 out of beneficent fund.

The application for Mr. Steve Koler, member of Oak Creek lodge No. 60, was approved for \$7.00, being for the period from the date in which he reported sick to the lodge and until he was able to resume some work.

Mrs. Kogovsek, President of Slovan lodge No. 3 and Mrs. Raspet, Sec'y of Western Star lodge No. 16, both of Pueblo, wrote that our next convention should be changed and held in Pueblo, Colorado instead of Cleveland, Ohio. Mr. Stonich, President of Western Star lodge No. 16, wrote that the lodge decided to postpone the convention until after the duration of the war, if possible and if it is in compliance of the laws of the State of Colorado.

The Supreme Board appreciate the above suggestion from lodge No. 16 and regrets that it is impossible to comply with it on account of the Fraternal Code of this State. If the war is not over by the next meeting the board will take the matter for its consideration in January, 1945.

Brother Jersin reads the letter from Mr. Jerich, editor of the official organ, who states that it is impossible, at present, to change the date of our organ from Tuesday to Thursday. After a short deliberation, the supreme president and secretary were authorized and empowered to contact Mr. Jerich and make necessary arrangements in regard to the official organ.

Mr. John D. Butkovich, Supreme President of the Croatian Fraternal Union, invites us to join the National Fraternal Congress of America. After a short deliberation it was decided that the matter be held in abeyance for time being.

Due to continued high prices of the municipal, state and county bonds, it was unanimously decided that the supreme secretary and the chairman of the board of trustees continue to invest our surplus funds into the Denver Improved Real Estate Loans, from 5 to 6% and the U. S. War and Treasury bonds. All municipal bonds should

Preizkušena ljubezen

Roman. — Iz francoščine prevedla K. N.

Moreno se je zganil; mladi ženi se je zadelo, da se je v njegovih očeh ukresal nov ogenj. Toda samo za trenutek je videla ta svetli sij; takoj nato je ugasnil, kakor če upihnemo svečo. Vprašal je dalje: "In vas oče? Ali še zdaj ne ve, da ste poročeni?"

"Pač. Zdaj vse ve. Morala sem mu vse priznati."

"Zakaj?"

"Oh... Nič posebnega ni bilo..."

Videl je, da jo je vprašanje presenetilo in da ni bila pripravljena nanj. V zadregi se je zagledala v daljavo, tja, kjer se je medlo jesensko nebo prelivalo v gladino reke. Potem se je vzravnila in resno dejala:

"Moj oče je hotel, da se poročim... Morala sem mu razodeti, kako je z menoj?"

Zdelo se je, kakor da bi takoj laže zadihala. Zdaj ji ni bilo treba ničesar več prikrivati.

Na obrazu mladega moža se je pokazalo očitno olajšanje. Moreno je doumel Oranino poštenost, njeno tovarštvo se mu je pokazalo v vsej popolnosti. Očaralo ga je. To dekletko je imelo srce in pamet na pravem mestu. Zavedal se je, da ne bi mogel najti zvestejše in poštenejše žene, kakor je bila ta mlada in lepa Francozinja.

In tisti trenutek jo je pogledal tako vroče in ljubeče, da je Orana nehote zardela. Mladi Španec bi bil dal tisto sekundo vse, kar je imel, samo da bi izvedel, ali Orana priznava veljavnost njune poroke ali ne. Zato je po ovinkih vprašal:

"Torej vaš oče ve, da sva poročena?"

"In kaj pravi k temu?"

"Da."

Ni mu hotela prikrivati resnice. Mirno je dejala: "Dosljej še ni doumel, kako sem se mogla poročiti s človekom, ki sem ga poznala komaj nekaj ur. Očita mi, kako sem se mogla poročiti s tujcem."

Videč, kako se mu je ob teh besedah stemnil obraz, je hitro pristavila, da bi zbrisala mučni vtis prejšnjega stavka:

"Kajpak, zdaj zanj ne boste več tujec. Pojdite z menoj v grad, predstavljate vas bom svojim staršem. Vi jih boste pač znali bolje prepričati o potrebi najine poroke kakor jaz, ki še sama komaj prav razumem, da sem že poročena..."

Željno je ogledoval njen drobni obrazek, ljubko zardel od prizadevanja, da bi ga prepričala. Njegov resni obraz se je nehote omeščal v dobrodušnem smehljaju, ko je mehko dejal:

"Vi, mala senora, torej mislite, da bom jaz znal prepričati vaše starše bolje kakor vi sami?"

"Da, zanesljivo. Posebno, če jim boste predočili, da bi danes morda ne bila več med živimi, če me ne bi bili vi na ta način rešili... To je njihova šibka točka. Zaradi ljubezni so mi oprostili, da sem se poročila z vami."

"Oprostite," jo je vljudno prekinil, "ne razumem vas dobro. Ali vaši starši ne verjamejo, da ste bili v smrtni nevarnosti? Ali bi mar rajši videli, da bi bili mrtvi, kakor pa poročeni s poštenim človekom, čeprav tujcem?"

Orana se je nekaj trenutkov obotavljala in ni odgovorila. Skušala je zaceliti ranjeno samoljubje svojega moža, toda videla je, da to ni tako lahko.

"Ne odgovorite?" je še bolj začudeno vprašal. "Mar naj to pomeni, da sem uganil resnico?"

"Oh, moja mati ne misli tako," se je utrgalo iz mlade žene. "In tudi oče najbrže ne," je hitro dodala.

"Torej je po sredi nekaj drugega?"

"Da," je tiho dejala. "Moji starši so še iz dobe, ko so bile ljudem prihranjene socialne strahote, kakršne doživljamo današnji. Zato je njihova miselnost čisto drugačna od naše."

"Orana, povejte mi vselej resnico," je

rekel mirno, toda kar nekam zapovedovalno. Na tihem mu je bilo všeč, da mu njegova žena ni skušala ničesar prikriti. Zdelo se mu je, da ju je njena odkritost silno zblížala in ju zvezala s tihom, a trdno vezjo, trdnjšo od vseh poročnih listin na svetu. Bila sta mož in žena, pripravljena, da se skupaj borita proti vsem nevarnostim in nevšečnostim, ki bi jima utegnile križati pot.

XXVI.

Mlada žena si je zaman belila glavo, kako bi Morenu razložila vso zadevo, ne da bi ga ponižala.

Ali naj svojemu možu pove, da je njen oče zagrizen nasprotnik republikancev in da zelo pristransko sodi o državljski vojni v Španiji? Ali naj mu razodene, da jo je želel omožiti z bogatim Andrejem, samo zato, da bi z novim denarnim virom podprla njegovo podjetje? Ne, njen mož ne bi razumel ne prvega, ne drugega. Zato je previdno pričela:

"Skušajte se živeti v položaj mojih staršev. Na lepem so izvedeli, da imajo zeta v deželi, ki se jim vsaj zdaj zdi nekakšno zrcalo nerada. In potlej... oprostite, da vam vse to govorim, ne bi vas hotela užaliti. Vse to je prišlo nekam hitro, nenadno, kar čez noč."

"Razumljivo je, da je to vaše starše zelo presenetilo," je kratko dejal. Zagledal se je predse. Videlo se mu je, da nekaj premišljuje, zagrizeno in z vso svojo voljo. Tako zapet in tih je bil, da se je Orana zbalala, ali ga morda le ni užalila. Bil je tako drugačen kakor tedaj v Barceloni. Čeprav je tam doli smrt trkala na vrata, je bil njen mož vesel, prešerne volje in nebrižen. Zdaj se ji je pa zadel vse resnejši, malone otožen. Nekaj se je zganilo v njej in spet je mehko dejala:

"Tak pojdiva vendar, da vas predstavim, svojim staršem. Moja mati bi vas tako rada spoznala!"

Njene besede so zveneje iskreno. Mladi mož jo je hvaležno pogledal. Njegove oči so se srečale z njenimi. Za trenutek sta obstala, se zazrla drug v drugega, potlej sta pa vstala in stopila iz hladnice.

Korakala sta drug ob drugem proti gradu. Med potjo ga je večkrat od strani pogledala. Bil je tako drugačen kakor tedaj. Menda se mu je vojaška uniforma bolje podala, kajti v tej civilni obleki še zdaleč ni bil tako eleganten kakor kot častnik. Znano je, da se moški navadijo na vojaško obleko in da se jim civilna obleka potlej ne poda več. Morda je bil pa vse prevelik in preplečat za to nežno okolico? Sicer je bila obleka zivrstno ukrojena, toda mlada žena se ga je vseeno rajši spominjala v vojaških hlačah in tesnem vojaškem jopiču. Toda njegov izraziti obraz je bil tudi tu enako lep. Orani se je zdelo, da so postali njegovi lasje še temnejši, še vse bolj vranjčni in da ni še nikoli videla tako lepe brnaste polti. Najbolj so ji bile pa vseč njegove velike, ogljenočrne oči, iskreče se v tisoč ognjih, kadar se je v govorjenju razvnel, in otožne, kadar se je tiho zazrl predse. Da, bil je moški, ki bi si ga želelo sleherno mlado dekletko, navdušeno za romantiko in lepoto!

Spet ga je od strani zvedavo premerila od nog do glave. Šele tedaj je mlada žena opazila, da je njen mož v črnem.

"Ali žalujete?" je sočutno vprašala.

"Menda ga ni Španca, ki danes ne bi žaloval," je resno odgovoril. "Izgubil sem mater, sestro in dva brata."

"Oh, strašno!" je vzkliknila Orana. Nehote je pomislila, da se po vrnitvi s Španskega dolgo ni mogla obleči v svetle obleke. Pogosto si je dejala, da bi bilo netaktno nositi pisane in bele obleke, če niti ne ve, ali je njen mož mrtev ali živ. A vseeno mu ni ničesar razodela, temveč ga je še naprej na skrivaj opazovala.

DO 200.000 NEMCEV V PRECEPU. RUSI PRAVLJAJO NOV UDAR

(Nadaljevanje z 1. strani)
Nemške zgube so silno visoke. Na tisoče in tisoče Nemcev se poda vsak dan, ker vidijo, da je njih borba brez uspeha.

Najnovejša poročila oménjajo, da Nemci zapuščajo Pariz in se izseljujejo z veliko naglico. Po južni Franciji baje razstreljujejo svoja skladišča, ker čutijo, da jih bodo morali vsak čas prepustiti sovražniku, ki se jim bliža od vseh smeri.

Moskva, Rusija. — Rusi so zadnje dni preurejevali svojo vojsko. Ofenziva zadnjih par tednov je zajela številne nemške edinice, katere je obkolila, a glavna vojska je šla naprej. Zajete edinice po gozdovih je bilo treba očistiti, obenem so svoje armade razvrstili na druge točke, kjer zdaj že izvajajo nove sunke proti Nemcem. Poročilo oménja, da so Rusi tekom zadnjih 11 dni pobili do 60.000 Nemcev in ujeli nad 10.000 mož na vzhodni fronti. Večjih operacij pa se pričakuje te prihodnje dni na ruskih frontah.

Rim, Italija. — Tu so se sestali to zadnje nedeljo angleški ministri predsednik Churchill in maršal Tito in več drugih zaveznških vojaških voditeljev. Domneva se, da gre za važne načrte, za vpad na Balkan in v južno Francijo. Poročilo oménja, da vlada med zbranimi voditelji najboljša iskrnost in sporazum.

ROOSEVELTVO OBISK V PACIFIKU DVIGNIL POZORNOST; JAPONCI V SKRBEH

(Nadaljevanje s 1. str.)
miral Nimitz, admiral Halsey, general Richardson in še mnoge druge važne osebnosti.

Zelo značilno je, da so Japonci že pred enim tednom čutili, da se nekaj kuha proti njim. Se pred zadnje nedeljo so objavili, da je vlada sklenila totalno oborožiti vse japonsko prebivalstvo za obrambo. Te zadnje dni pa celo iz gosto naseljenih mest izseljujejo prebivalstvo. Dalje so Japonci zelo nervozni radi svojih zgb, ki so jih doživeli v tem letu v Pacifiku, zadnje tedne v Burmi in celo v Kitajski se jim je vojna sreča zaobrnila v škodo. Vse to kaže, da so Japonci v nemalih skrbeh in čutijo, da se nekaj odločilnega pripravlja proti njim. Prav posebno nervozni bodo še le od sedaj naprej, ko so zvedeli, da je bil sam predsednik pred njihovimi vratmi in ko se bo začelo izvajati na več točkah ofenzive proti njim. Yes, od kraja je šlo naglo, z drevesa je padlo več hrusk, kakor so jih mogli lakomni Japonci použiti. Zdaj pa prihaja z dolgo palico Uncle Sam in Japončkov je strah. To pa je samo še le začetek.

IZ SLOV. NASELBIN
(Nadaljevanje z 2. strani)
kdo in odprl vrata. Hitro sem se zavedel položaja. Torej kovčeg proč in notri, če ne bom stal. Dal sem kovčeg v roke enem onih zijaalastih fantičev in se rinil v voz. Pa kmalu me je zaskrbelo: kaj pa če mi poja odnese moje stvari... Vse je mogoče na svetu... No pa se ni nič takega zgodilo. Natrpali so nas kot sardine in nato smo ganili.

Oblak prahu se je vlekel za nami, ko smo začeli vijugati v breg in se spet sputili v dolki se je vila skozi krasen gozd vse višje. Jadro smo se gnali in na ovinkih tu pa tam opazili daleč doli nekje oni voz, ki je še vedno precej preobremenjen hropel v strme in ostre ovinke, katerih niti vseh v enem zaletu ni mogel, dočim je naš voz brzel kakor martinček.

Na desno je temnel senčni gozd, nad katerim je samevala gola planina; vse na okrog mogočno drevje, ki je hrepelo, kjer nas je pozdravila bistra potočna voda. Tedaj je pa za nami pripihal drugi omnibus iste linije, a skoraj prazen.

Bes te plentaj! Kar razjezil sem se in v imenu sopotnikov protestiral, zakaj so nas nagnetli v en voz, ki nas komaj vleče, a oni gre prazen... Kar hitro je beseda zalegla in se je nas nekaj preselilo v drugi voz, kjer smo se udobno namestili in držali v breg po cesti, nelo v vis; le na ostrih ovinkih je pritisnilo sonce, ki je našlo med drevjem do nas pot. Tamle se nam je pa nudil bolesten prizor. Mož je poganjaj, kdo ve od kod, kravo in lepo telico. Morda vse in edino njegovo imetje? Tamkaj mu je telica obležala in kri je tekla lepi zivali iz gobca. Le za hip! Pa že smo drveli dalje, ko da tisti mož ni človek kot eden izmed nas; nemara je brez vsake možnosti, da si pomaga... Tako naglo je šnil ta bolesten prizor mimo nas, da sem se šele pozno zavedel, kaj bi bilo treba storiti. Potem sem premišljeval, ali ni to vsakdanja podoba življenja, v katerem milijoni ljudi stopajo brezbrizno ne le mimo tistih, kateri so omagali na potu, temveč jim celo na glavo stopajo in niti malo ne pomislijo, kako bi se njim zdelo, če bi morali oni biti v koži nesrečnika, katerega je življenje takole pohodilo...

Se enkrat se je razgrnila pod nami tukumanska ravan, ki je tonila v redki megleni kopreni tam v sivi dalji. Šinili smo čez mal potoček in mimo gostine "San Martin" in se poglinali v tesno sotesko, ki je kazala vse višje, dokler se nismo znašli sredi goljave, po kateri so se pasle katarmaške ovce "vikunje." Še malo naprej, pa se je odprl pred nami nov svet. Bili smo na najvišji točki ceste in se v naslednjem trenutku spustili v nižino, ki je bila odprta pred nami kot slikana knjiga... Toda ne, kakor lepa vipavska dolina, če jo pogledaš iz Čavna, kjer se vrste gozdovi in vasice, polja in vinogradi, ceste, reke in potoki... Kamor sem pogledal — sama goljava, ki pač daje skromno pašo planinski ovci ali oslu v nižini. Zastoj sem gledal, kje je kako mesto ali vas. Le cesta se je spuščala nizdol in se tam nekje križala z nekimi nasipom, katerega smo kmalu videli od blizu in spoznali, da tamkaj građe železnico, ki bo nekoč peljala iz Catamarke v Tucuman skozi gore kakih 400 m nižje kot pelje cesta, ki prekrizga griče v višini 1250 m.

(Dalje prihodnjic)

Zagovornik: "Naposled bi vas prosil, da upoštevate, da gre pri obtožencu samo za nedolžen vlom."

Obtoženec (užaljeno): Protestiram. Tako nedolžna pa stvar le ni bila!"

SLOVENSKA RADIO URA V MILWAUKEE!

Edina na osrednjem zapadu, z izključno slovenskim programom v obeh jezikih, se oddaja vsako nedeljo od 9. do 10. ure dopoldne preko WRJN RACINE RADIO POSTAJE (1400 Kc.)

Oddaja je slovenski list "Jugoslovanski Obzor v Milwaukee. — Za uvrstitve godovnih in drugih čestitk, ali društvenih in trgovskih objav pišite najpozneje do petka jutruja na: YUGOSLAV (SLOVENIAN) RADIO HOUR, 630 West National Avenue, Milwaukee, 4. Wis. Telefon Mitchell 4373, ali Mitchell 5551.

Joseph Conrad:

NA MORJU

Vlekli so nas nazaj v notranjo luko in postali smo nekaka pripadnja, nekala posebnost, nekaka ustanova tistega kraja. Ljudje so nas kazali obiskovalcem in govorili: "Tale barka pojde v Bankok — šest mesecev je že tukaj — trikrat so jo že privlekli nazaj." Ko so se paglavci ob praznikih s čolni vozili po pristanišču, so se drli: "Judea, ahaj!" in ako se je prikazala izza ograje glava kakega mornarja, so vzklikali: "Kam ste le namejnjeni? V Bankok?" in so brili norce iz nas. Ta čas smo bili samo trije na palubi. Ubogi stari kapitan je pohajkoval po kabini. Mahon se je lotil kudahanja in nepričakovano odkril v sebi vse francosko darovitost v pripravljavanju okusnih prigrizkov. Mlahavo sem pričakoval končne ovrtilve. Postali smo falmouthski meščani. Vsi kramarji so nas poznali. V brivnicah in trafikah so nas zapuščali: "Kaj menite, boste li kedaj prišli v Bankok?" Lastnik ladje, zavarovalni agentje in prevozniki so se medtem pričkali v Londonu, mi pa smo dalje prejeli plačo... Dajte mi steklenico.

To je bilo nekaj strašnega. Naša moralna poparjenost pa je bila hujska ko naše črpanje vode na življenje in smrt. Zdelo se nam je, kakor da nas je ves svet pozabil, da smo brez gospodarja, da ne moremo nikamor; zdelo se nam je, da bomo morali kakor ukleti ostati v oni notranji luki kot večer posmehe in priimek za pozne rodove pristaniških postoparjev in nepoštenih čolnarjev. Prejel sem trimesečno plačo in dobil petdnevni dopust, pa sem se odpravil v London. En dan sem porabil za potovanje tja in dober del drugega za povratek — in trimesečno plačo sem imel v žepu. Ne vem prav, kam sem se obrnil z njo. Menda sem šel na neki koncert, zajtrkoval, obedoval in večerjal v nekem živahnem lokalu v Regent Streetu in se pravočasno vrnil, ne da bi bil kot dokaz za trimesečno delo prinesel s seboj kaj drugega ko popolno izdajo Byronovih del in novo potno preprogo. Čolnar, ki me je vozil k ladji, je rekel: "Halo! Menil sem, da ste že zapustili to staro škatlo. Saj ne bo nikoli priplula v Bankok." Je to vse, kar veste, sem cinknil zaničljivo, — pri vsem tem pa mi njegovo prerokovanje ni bilo prav nič poseči.

Zdajci se je prikazal pred menoj neki možakar, nekak agent s polnimi pooblastili. Grogovo cvetje mu je čez in čez pokrivalo lica, kazal je neukrotljivo energijo in bil videti veselega srca. Iznova smo oživel. Neki tovorni brod je priplul k nam, prevzel naše vozivo in odpluli smo v dok, da bi na suhem odluščili baker z ladje. Ni čuda, da je ta puščala vodo. Ubogo plovilo, ki ga njegove odporne moči, je nam je morskoi vihar zdelal preko spametno početje in se bo starač kakor od samega ogorčenja izpljuvalo vse tulje svojih spodnjih sklepov. Pa smo ga iznova zasmolili, ga spet obili z bakrom ter ga strdili ko steklenico. Nato smo spet odpluli k onemu tovornemu brodu ter naložili nazaj svoje breme.

Ta čas so neko krasno mesečno noč vse podgane izginile z ladje.

Bili smo kar okuženi od njih. Uničile so nam bile jadra, požrle več zaloge ko ladijska posadka, delile tovariško z nami posteljo in nevarnosti, zdaj pa, ko smo ladjo spreminili v do-

stojno morsko plovilo, so se sklenile izseliti. Pokleknil sem Mahona, da bi se zabavala ob tem prizoru. Podgana za podgano se je prikazala na ladijski ograji, se kakor za slovo zadnjikrat ozrla nazaj in nato z votlim ploskom skočila v prazni tovorni brod. Skušala sva jih prešteli, ali kmalu se nama je pretrgala številčna nit. Mahon je opomnil: "No, no, ne govori mi poslej več o podganji pameti. Saj bi nas bile morale zapustiti tedaj, ko smo bili tik pred razsulom. Tu imaš dokaz, kako neumno je ono praznoverje o podganah. Zapuste ti varno ladjo, pa jo zamenjajo s starim trhlím brodom, kjer nimajo kaj jesti... Trape!... Ne verjamem, da bi vedele več kakor jaz ali pa ti, kaj je varno in dobro zanje."

Ugibala sva še to in ono, nakar sva se zedinila v mnenju, da so podganjo modrost doslej mnogo precenjevali in da je v resnici večja od človeške. Tako je bila zgodovina naše ladje polagoma znana po vsem Prekopu od Land's Enda pa do Forelanda in na južni obali nismo mogli dobiti nobene posadke. Poslali pa so nam polnoštevilno iz Liverpoola, nakar smo še enkrat odpluli proti Bankoku.

(Dalje prihodnjic)

PRODAM
4-stanovanjsko zidano hišo. Nahaja se na 2547 So. Harding Ave., za ceno \$10,600;
3-stanovanjsko zidano hišo. Nahaja se na Millard Ave. in 26. cesta, za ceno \$10,000;
3-sobni "cottage", ter zraven velika lota. Nahaja se na Gunderson Ave. v Berwynu, za ceno \$3,950;
Imam še več drugih hiš v Lawndale okolici, ter več hiš in bungalov v Cicero in Berwyn. Ako želite hišo v Berwynu, pokličite L. Gradiser, telefon Berwyn 4979-R.

ANTON JORDAN
2417 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Telefon Rockwell 7196

DR. J. E. URSICH
ZDRAVNIK
in
KIRURG
Urad:
1901 West Cermak Road
CHICAGO
Telefon Canal 4918
Residenčni tel.: La Grange 3966
1-3 in 7-8 P.M. razen ob sredah

Michael Trinko in Sinovi
PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS
Pleskarji in popraviljači ometa in sten.
2114 W. 23rd Place, Chicago
Telefon Canal 1090
Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, se vam priporočamo, da daste nam kot Slovincem priliko in da vprašate nas za cene. Nobene zamere od nas, če daste potem delo tudi drugam. Za pleskarska dela jamčimo.

DR. JOHN J. SMETANA
Pregleduje oči in predpisuje očala. — 23 let izkušnje
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.